Α᾽βριβέςερον. (Ἡσύχ.) Ἀβρικέςερον. (Σȣΐδ.) — Τὸ ἀληθέςερον· ἡ λέξις ὅμως διεφθαρμένη, ἴσως κατὰ μετάληψιν τȣ̃ κ εἰς β, ἀπὸ τοῦ, ἀκριβέςερον· ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ τὸ β ὡς κ ἔγραφον, ὡς ἐν ταῖς διφθέραις ὁρᾶται· ἢ ἀβρικέςερον ἀντὶ, Ἀκριβέςερον, μεταθέσει τῶν γραμμάτων.

Α᾽βρίζομαι. μ. ίσομαι. ἀμεταβ. — Τρυφηλῶς καλλωπίζομαι· ϗ ςολίζομαι γυναικωδῶς. ἀπὸ τȣ̃, ἁβρός· ὅθεν Ἡσύχ. Ἁβρίζεσθαι· ἁβρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι.

Α᾽βρίζω. μ. ίξω. παρακ. ιχα. ἀόρ. α. ιξα. ἀμεταβ. — Ἀμέσως μετὰ τὸ δεῖπνον νυςάζω, ἢ κοιμῶμαι. ὅθεν Σȣΐδ. "Ἀβρίξαι· τὸ ἀπὸ βορᾶς νυςάξαι· ἢ κοιμηθῆναι." ἀπὸ τȣ̃ βρίζω ϗ ᾱ πλεοναζ. ποιητικ. Εὐριπ. Ῥῆσ. "Ἄβριζ᾽. ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται."

Α᾽βριθής. έος, ȣ̃ς. ὁ, ἡ, τό. — Ὁ μὴ ἔχων βρῖθος, ἀβαρὴς, ἐλαφρὸς, κοῦφος. Εὐριπ. Ἱκέτ. "Βάρος μὲν ȣ̓κ ἀβριθὲς, ἀλγέων ὕπερ."

Α᾽βρικέςερον. — Ὅρ. Ἀβριβέςερον.

Α᾽́βρικτος, ȣ. ὁ, ἡ, τό. — Ὁ δύσκωφος· ἤτοι, ȣ̓κ μέρυς ἀκȣ́ων. (Σουΐδ. ϗ Ἡσύχ.) — Ἀνύςακτος, ἄγρυπνος, ἄϋπνος. (Ἡσύχ. Ἐτυμ. ϗ Βαρ.) ἀπὸ τȣ̃ βρίζω, βέβρικται, βρικτὸς, ϗ ἄβρικτος.
Σημείωσαι, ὅτι παρ᾽ Ἡσυχ. φέρεται Ἄβρικτον· δύσκωφον· ὕπνον· ὅπερ διωρθώκαμεν, ἄϋπνον· ὡς διακεκριμένην τινὰ σημασίαν ἑτέραν, ὡς ϗ οἱ ἄλλοι τῶν Λεξικῶν.

Α᾽βρινά, ῶν. τά. — Κεκαθαρμένα. (Ἡσύχ.)

Α᾽βρίξ. ἐπίῤῥ. — Ἐγρηγόρως. (Ἡσύχ. ϗ Ἐτυμ.) ἤτοι ἀγρύπνως· ἀπὸ τȣ̃ ἀβρίζω, ἀβρίξω, ἀβρίξ· ὡς ϗ ἀπὸ τȣ̃, λάπτω, λάψω, λάψ. κτλ.

Α᾽βρίσδομαι. Δωρικ. — Ἀντὶ τȣ̃, Ἀβρίζομαι. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ ζ εἰς σδ ἀναλύουσι.

Α᾽βριςής, ȣ̃. ὁ, ἡ. — Μαςιγίας. (Ἡσύχ.) Ἴσ. ἀντὶ τȣ̃, ὑβριςής, κατά τινα διάλεκτον. — Καὶ ὁ ἀβριζόμενος. καλλωπιςής.

Α᾽βροβάτης, ȣ. ὁ. — Ὁ ἁβρὰ βαίνων· ἤτοι, ὁ βάδην ϗ ὑπερηφάνως περιπατῶν· ὁ Αἰσχύλ. δὲ τȣ̀ς Πέρσας, ἁβροβάτας καλεῖ· οἷον, "Βοᾶθ᾽ ἁβροβάται."

Α᾽βρόβιος, ȣ. ὁ, ἡ, τό. — Ὅρ. Ἀβροδίαιτος. Διονύσ. ὁ Περιηγ. ϗ Πολυδ. βϐ. ς΄. ϗ Ἀλκίφρ. ἐν Ἐπιςολ. "Τρυφερὰ ϗ ἁβρόβια μειράκια."

Α᾽βροβιώτατος, τάτη, τατον. — Ὑπερθετ. τȣ̃, Ἁβρόβιος. Πλȣ́τ. ἐν Δημητρ. "Ἥδιςος γὰρ ἦν συγγενέσθαι σχολάζοντι πρὸς πότους ϗ τρυφὰς ϗ διαίτας ἁβροβιώτατος βασιλέων, κτλ."

Α᾽βρογάςωρ, ερος. } ὁ, ἡ. — Ὁ ἁβρὸς τὴν γαςέρα, ἁβροδίαιτος· ϗ συνήθως <Κοιλιόδουλος.>
Α᾽βρογάςωρ, ορος.

Α᾽βρογάςης, ȣ. ὁ. — Ὄνομ. κύρ. Φράγγου τινὸς, ὅςτις ἐχρημάτισε ςρατηγὸς Γρατιανȣ̃ τȣ̃ βασιλέως, ἄλκιμος ϗ σώφρων· κλτ. Σȣΐδ. ϗ Ζώσιμ. βϐ. δ΄. γράφετ. ϗ, Ἀρβογάςης.

Α᾽βρόγοος, ου. ὁ, ἡ, τό. — Ὁ ἁβρὰ γοῶν, ὁ ἁπαλῶς κλαίων ϗ γυναικείως. Αἰσχύλ. Πέρσ. "αἱ δ᾽ ἁβρόγοοι Περσίδες." ἤτοι, αἱ ἐντρυφῶσαι τοῖς δάκρυσιν. (ὁ Σχολ.)

Α᾽́βρογος, ȣ. ὁ. ȣ̓σ. — Γόος ἁβρὸς· ἤτοι, τρυφηλὸς ϗ ἁπαλὸς κλαυθμὸς· ἀδόκιμον ὅμως δοκεῖ.

Α᾽βρόδαις, αιτος. ὁ, ἡ. — Ὁ ἔχων ἁβρὰς δαῖτας· ἤτοι, τρυφηλὰ βρώματα καὶ πολυτελῆ, Ἀθήν. βϐ. α΄. "Πᾶς δὲ μιᾷ πάντας δειπνῶν ἁβρόδαιτι τραπέζῃ." παρ᾽ ἄλλοις δὲ γράφεται, ἁβροδαῖτι, ἀπ᾽ εὐθ. ἁβροδαῖς, ῖτος.

Α᾽βροδίαιτα. } ας. ἡ. ȣ̓σ. — Ἁβρὰ δίαιτα. τρυφερὰ ζωὴ ϗ ἁπαλή. (Σȣΐδ.)
Α᾽βροδιαίτη. Ἰωνικ.

Α᾽βροδιαιτάομαι, ῶμαι. μ. ήσομαι. π. δεδιῄτημαι. ἀμεταβ. — Ἁβρῶς διαιτῶμαι, διάγω ζωὴν ἁπαλὴν ϗ τρυφηλήν. ὁ Σχολ. Ἀριςοφ. ἐν Ἱππ.

Α᾽βροδιαίτατος, τάτη, τατον. — Ὑπερθετ. τȣ̃, Ἀβροδίαιτος· τρυφηλότατος κατὰ τὴν δίαιταν. — Οὐδετ. ἀντὶ ȣ̓σ. τȣ̃, Ἀβροδίαιτα. Ἀθήν. βϐ. ιϐ΄. "Τὸ ἁβροδιαίτατον τῶν Φαιάκων." κατὰ συγκοπ. ἐκ τȣ̃, ἁβροδιαιτότατος.

Α᾽βροδίαιτος, ȣ. ὁ, ἡ, τό. — Ὁ ἁβρὸς τὴν δίαιταν, τρυφερὸς τὸν βίον, περὶ τὴν δίαιταν δαψιλής. (Ἡσύχ.) τρυφητὴς, τρυφερόβιος... Σημαίνει δὲ, καὶ τὸν πλουσίως ζῶντα. (Σȣΐδ.) ὅθεν Πολυδ. βϐ. ς΄. κϐ. δ΄. "Ἐπὶ δὲ, ἑςιάτωρ λαμπρὸς, μεγαλοπρεπής... πανηγυρικὸς τὸ ἦθος, ἁβρόβιος, ἁβροδίαιτος, ϗ τὰ παραπλήσια." Αἰσχύλ. Πέρσ. "Ἁβροδιαίτων δ᾽ ἕπεται Λυδῶν ὄχλος." παρὰ δὲ Φίλων. περὶ Κόσμ. ϗ ἁβροδίαιτος βίος· οἷον, "Οὐ πρὸς ἀναγκαίαν μόνον χρῆσιν τροφῆς, ἀλλὰ ϗ πρὸς περιττὴν ἀπόλαυσιν ἁβροδιαίτου βίου." — Οὐδετέρ. ἀντὶ ȣ̓σ. Ἀβροδίαιτα. ὡς παρὰ Σȣΐδ. "Τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ȣ̓κ ἐς τὸ ἁβροδίαιτον ὁ βίος· ἄλλως δὲ ὡς φιλοπόλεμοί τε εἰσὶ ϗ φερέπονοι." Θȣκυδ. Ξυγγρ. α΄. "Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν διὰ τὸ ἁβροδίαιτον... ἐπαύσαντο φοροῦντες, λινȣ̃ς χιτῶνας."

Α᾽βροείμων, ονος. ὁ, ἡ. — Ὁ ἁβρὰ εἵματα ἔχων, ὁ τρυφερὰ ϗ λαμπρὰ ἐνδύματα φορῶν· παρ᾽ Ἐτυμ. "Ἁβροείμονές τε ϗ κατηγλαϊσμένοι." ἤτοι, λαμπροφόροι, ἁπαλοφόροι· ὡς ὁ αὐτ. ἑρμ.

Α᾽βρόκαρπος, ου. ὁ, ἡ, τό. — Ὁ τρυφερόκαρπος. — Ἀβρόκαρπον (ȣ̓δετέρ.) τὸ Ἀβρότονον. (Ἡσύχ.) χόρτον τι.

Α᾽βροκόμας, Δωρικ. ἀντὶ τȣ̃, Ἁβροκόμης. — Ὁ ἁβρὰν κόμην ϗ ἁπαλὴν ἔχων· ὁ τὴν κόμην φαιδρὰν ἔχων· ἢ ὁ πολύθριξ. ȣ̔́τως Ἡσύχ. καὶ Ἐτυμ. ὡς δὲ Λουκιαν. ὁ τὰς κόμας ἀναδούμενος, ὥσπερ αἱ τῶν ἑταιρίδων ἀσελγέστεραι. (ὅρ. εἰς τὸ, Ἁβρός.) — Λέγεται ἐπιθετικῶς ϗ ὁ Βάκχος. ἐν Ἐπιγράμμ. βϐ. ς΄. — Μεταφορ. δὲ ϗ ἐπὶ δένδρȣ. Εὐριπ. Ἰφιγ. ἐν Ταύρ. "Φοίνιξ ἁβροκόμαν." ἤτοι, τρυφερόφυλλον· ἢ τρυφερόβλαςον. — Ἀβροκόμας. ϗ κύρ. ὄνομ. σατράπȣ τȣ̃ Ἀρταξέρξȣ, βασιλέως Περσῶν. (Σȣΐδ. Ἁρποκρ.)

Α᾽βροκομάω, ῶ. μ. ήσω. — Ἁβρὰν κόμην ϗ φαιδρὰν ἔχω. Κύριλλ. ἐν λεξ.

Α᾽βροκόμης, ȣ. ὁ. — Ὁ ἁβρὰν κόμην ἔχων. ὅρ. Ἀβροκόμας. — Καὶ ὄνομ. κύρ. οἷον, τὰ κατὰ Ἀνθίαν ϗ Ἀβροκόμην· ἤτοι, ἡ ἱςορία αὐτῶν, ἣν ἔγραψε Ξενοφῶν ὁ Ἐφέσιος.

Α᾽βρόκομος, ȣ. ὁ, ἡ, τό. — Ἰδὲ Ἀβροκόμας. Εὐριπ. Ἰφιγ. ἐν Ταύρ. "Φοίνιξ ἁβρόκομον." ȣ̔́τω γράφεται ἐν ἄλλαις ἐκδόσεσιν ἀντὶ τȣ̃, Ἀβροκόμαν.

Α᾽βρομία, ας. ἡ. — Σκοτία. (Ἡσύχ.) ἤτοι, νὺξ, παρὰ τὸ εἶναι ἐςερημένην βρόμȣ· ἤτοι, κτύπου καὶ θορύβου.

Α᾽βρόμιος, ȣ. ὁ, ἡ, τό. — Ὁ χωρὶς Βρομίȣ, ἤτοι Διονύσȣ. (Βρόμιος γὰρ ὁ Διόνυσος.) δηλ. ἀδιόνυσος· ϗ μετωνυμικ. ὁ ἄοινος, ὁ χωρὶς οἴνȣ· ἔφορος γὰρ τȣ̃ οἴνȣ ὁ Διόνυσος. (Σȣΐδ. Ἐτυμ.) οἷον, Ἐπιγραμ. βϐ. ια. κϐ. ιδ΄. "Ἦν ὅλου διὰ καῦμα φύγω πυρὸς, εἰς ἑκατόν σοι Ἡελίȣ δροσερῶν πίομαι ἐκ λιβάδων, Ἀβρόμιος ϗ ἄοινος."

Α᾽βρομίτρης, ȣ. ὁ, ἡ. — Ὁ ἁβρὰν, τρυφερὰν, ϗ λαμπρὰν μίτραν, ἤτοι ζώνην φορῶν· ὅθεν Ἡσύχ. Ἀβρομίτρας· λαμπροζώνης. — Καὶ ὁ φορῶν ἐπὶ κεφαλῆς μίτραν λαμπρὰν ϗ πολύτιμον, ὡς οἱ Ἀρχιερεῖς. τῶν μεταγενεςέρων Ἑλλήνων ἡ χρῆσις αὕτη.

Α᾽́βρομον, ȣ. τό. ȣ̓σ. — Ὀρίγανον; (Ἡσύχ.) ἡ κοινῇ <Ῥίγανη.> χόρτον ὀρεινὸν, ϗ δριμὺ εἰς τὴν γεῦσιν· ὃ Μακεδόνες, Ἀβαρὺ λέγȣσι. — Καὶ ἐπιθετικ. σιγηρὸν, ἄψοφον. ὅρ. εἰς τὸ, Ἄβρομος.

Α᾽́βρομος, ȣ. ὁ, ἡ, τό. ποιητ. — Ὁ ἄγαν βρομῶν, ὅ ἐςιν ἠχῶν· πολύβρομος· ἢ λίαν θορυβώδης· ἢ μεγαλόκτυπος· κατ᾽ ἐπίτασ. τοῦ ᾱ. Ἰλ. Ν. "Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοδον μεμαῶτες ἕποντο, Ἄβρομοι, αὐΐαχοι." ἤτοι, πολύβρομοι, καὶ πολύηχοι· ἢ κατ᾽ Εὐςάθ. ἅμα βρόμῳ, ἅμα ἰαχῇ· ϗ ὡς Ἡσύχ. ὁμόβρομοι· τȣ̃ ᾱ σημαίνοντος τὸ, ὁμȣ̃. ὅρ. τὴν ἐξήγησιν τȣ̃ Ὁμηρικȣ̃ τύπου ἔπους πληρέςατα παρ᾽ Ἡσυχ. ἐν τῷ, Ἀβρωμήνταςχοι. — Καὶ κατὰ ςέρ. τȣ̃ ᾱ, ὁ μὴ βρομῶν, ὁ χωρὶς βρόμȣ· ἢ ἄνευ θορύβȣ. ϗ σιγηρὸς, ἄψοφος. (Ἡσύχ.)

Α᾽βροπέδιλος, ȣ. ὁ, ἡ, τό. — Ὁ ἁβρὰ φορῶν πέδιλα· τρυφηλὰ ϗ λαμπρὰ ὑποδήματα. Ἐπιγράμ. "Ἁβροπέδιλος Ἔρως."

Α᾽βρόπηνος, ȣ. ὁ, ἡ, τό. — Ὁ ἁβρᾷ, εἴτουν ἁπαλῇ ϗ λεπτῇ πήνῃ ὑφασμένος, ὅ ἐςι στήμονι. Λυκόφρ. "Μήθ᾽ ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους." ὁ Σχολ. ἑρμ. τρυφεροςήμονας, πλουσίους, σηρικȣ̀ς· ὅ ἐςι <Μεταξωτὰ ϗ μαλακὰ φορέματα.> ἀλλ᾽ ἦσαν ἄρα ἐπὶ Λυκόφρονος τὰ σηρικὰ ἐν χρήσει;

Α᾽βρόπλουτος, ου. ὁ, ἡ, τό. — Ὁ ἁβρῶς ϗ πλουσίως ἐςολισμένος. οἷον, Εὐριπ. Ἰφιγ. ἐν Ταύρ. "Χαίτας ἁβροπλούτοιο." ἤτοι, χαίτης ἁβροπλούτου.

Α᾽βρόπους, οδος. ὁ, ἡ, τό. — Ἁβρȣ̀ς ϗ τρυφερȣ̀ς ἔχων πόδας. Ἐπιγραμ. "Ἁβροπόδων βήματα."

Α᾽βρός, ρά, ρόν. — Τρυφερὸς, ἁπαλὸς, μαλακὸς εἰς τὴν ἁφὴν· παρὰ τὸ ἅπτω· ὁ εὐαφής. (Ἡσύχ. Ἐτυμ.) καὶ μεταφορ. ὁ παχυλὸς, μαλθακὸς, τρυφηλὸς· ϗ ἐπομ. ἄνανδρος, ἀσθενής· ἢ ἀςεῖος, χαρίεις τὸ λέγειν· ἢ καλὸς ϗ ὡραῖος τὴν ὄψιν· ϗ ὅλως εἰπεῖν ἁβρὸς λέγεται, ὅςτις εἴς τινα τῶν αἰσθήσεων ȣ̓κ ὀχληρῶς προσπίπτει, ἀλλ᾽ ἡδονὴν ἐμποιεῖ ϗ ἀρέσκειαν. Λȣκιαν. ἐν Θεῶν κρίσ. "Τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἁβρῶν μᾶλλον ϗ ἀςικῶν." παρὰ Σȣΐδ. "Ὅμως δὲ ὁ τρυφερὸς ἐκεῖνος ϗ ἁβρὸς, ϗ ὑπὸ μαλακίας τȣ̃ σώματος κατεαγὼς ϗ λελυγισμένος, ϗ τάς τε κόμας ἀναδούμενος, ὥσπερ αἱ τῶν ἑταιρίδων ἀσελγέςεραι." αὐτ. Λουκιαν. "Ἁβρότεροι γυναικῶν." ὁ αὐτ. "Καὶ μάλιςα ὁπόταν ᾄδῃ, ϗ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, οἷος αὐτολυρίζων τις..." ἤτοι, ἀςεῖος, χαρίεις. Καὶ ἐπὶ πραγμάτων. Αἰλιαν. Ζ. Ἱσ. βϐ. β΄. κϐ. ι. "Μάλιςα δὲ ἵππος κομῶσα ἁβροτάτη τε ἐςὶ ϗ θρυπτικωτάτη." Ἐπιγραμ. βϐ. γ΄. κϐ. ις΄. "Ἁβρὸν ἐπιτρύζων κυθάλιος ... ἕζετο τέττιξ." ἤτοι, γλυκεῖα; ϗ ἡδονικὸς εἰς τὴν ἀκοήν. — Παρὰ δὲ Ἑρμογ. ... λέγεται, Ἁβρὸς λόγος, ὁ ϗ Ὡραῖος, ὅταν, ἤτοι ἐπικόν τι αὐτοὶ μιμȣ́μενοι λέγωμεν, ἢ καὶ τῶν ἄλλων τι τῶν ἰδίων Γλυκύτητος, μεθοδεύωμεν τε οὕτω ϗ ἐξ ... δὲ ἐπιθέτων καὶ ποιητικῶν ὀνομάτων· παριςῶμεν τε τοῖς σχήμασιν, ἢ τοῖς κώλοις, ἢ ϗ ἄλλῳ τινὶ κάλλους ἰδίῳ σχήματι ἐξαγγέλλωμεν· συντιθῶμέν τε οὕτω, ϗ τὰς ἀναπαύσεις ποιῶμεν σεμνὰς ἅμα ϗ ἀφελεῖς· τȣ̀ς δὲ ῥυθμȣ̀ς σεμνȣ̀ς ὁμȣ̃ ϗ καλȣ̀ς. τότε γὰρ Ὡραῖος ϗ Ἁβρὸς, φησὶ, κατ᾽ ἀνάγκην ἡμῖν ὁ λόγος γίνεται. Παρὰ δὲ Πινδ. Νεμ. "Ἁβρὸς λόγος." τὰ ἐγκώμια· ὥς φησιν ὁ Σχολ. — Ὁ λαμπρὸς, φαιδρὸς· ἢ μεγαλοπρεπής· ἢ ὁ λαμπρῶς ἐςολισμένος· ἢ πλούσιος, δαψιλὴς, ἄφθονος, πολυτελὴς, ἤτοι πολυέξοδος· ἐπὶ προσώπ. Ἡρόδ. ἐν Μελπομ. "Ἀγάθυρσοι δὲ ἁβρότατοι ἀνδρῶν εἰσι καὶ χρυσοφόροι τὰ μάλιςα." Λȣκιαν. Νεκρ. Διαλ. "Καὶ χρυσοφόρων ἀνθρώπων ϗ ἁβρῶν." Ἐπὶ πραγμάτων. Φιλόςρ. Ἐπιςολ. μ΄. "Καὶ τί ποτ᾽ ἂν ἡ εὐκαρπία τȣ̃ δε ἁβρότερον, ἢ εὐμορφίᾳ περικαλλέςερον γένοιτο;" Λέγεται ϗ, "Ἁβρὸς μισθός." ὁ πολὺς ϗ δαψιλής, ἢ μεςός. ϗ, "Ἁβρὸς λειμών." παρὰ Σȣΐδ. ὁ καινότερος, φησὶ, ϗ εὐθαλὴς· ἢ ἀνθηρός. ϗ, "Ἁβρὰ τράπεζα." παρὰ τῷ αὐτῷ· ἡ πολυτελής. Αἰλιαν. παρὰ τῷ αὐτ. "Ἐπὶ κλίναις μάλα ἁβραῖς ϗ ςρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις, ἐπιθέντας." ἤτοι πλουσίαις, πολυτελέσιν· ἢ μᾶλλον, παχείαις ϗ μαλακαῖς, ὡς αὐτὸς Σουΐδ. ἑρμ. — Ἁβρὸν δὲ παρ᾽ Ἡροδ. τὸ καλὸν· αὔθαδες· σεμνὸν· τρυφερόν. — Καὶ παρ᾽ Ἐτυμ. Ἁβρός· ὁ κȣ́φως βαίνων· κατὰ ςέρησ. τȣ̃ βάρυς, ἄβαρος, ϗ ἁβρός· ϗ κατὰ ταύτην τὴν ἐτυμολογίαν ἔδει ψιλȣ̃σθαι· δασύνεσθαι δὲ Ἀττικῶς φησιν Εὐςάθ. — Παρ᾽ Εὐριπ. Μηδ. "ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ, Δώροις ὑπερχαίρουσα." ἤτοι, μετὰ σεμνότητος ϗ σοβαρότητος. ϗ παρὰ Σȣΐδ. "Ἐκεῖνος ὄντως ἁβρὰ βαίνων ἐδόκει, ἔχων τὰς ὀφρῦς ὑπερηρμένας ἄνω." ἤγȣν, θρυπτόμενος, κολακευόμενος. ὡς ὁ αὐτ. ἑρμ. ϗ Αἰλιαν. Ζ. Ἱσ. βϐ. β΄. κϐ. ια. "Καὶ ᾔεσαν ἁβρὰ μὲν βαίνοντες, θρυπτικῶς δὲ τὸ σῶμα πᾶν διαχέοντες." ὁ δὲ Ἡσύχ. Ἁβρὰ βαίνων· τρυφερόβιος, ἑρμ. — Χίων δ᾽ ἐν Ἐπιςολ. β΄. "Ὁδὸς ἁβροτέρα," ἔφη, ἀντὶ τȣ̃, ὁμαλωτέρα, ἁπαλωτέρα. — Παρὰ δὲ Ἀνακρ. "Ἁβρὰ γελῶντες." ἀντὶ τȣ̃, τρυφηλῶς ϗ ἡδονικῶς. — Καὶ Σόλ. παρὰ Πλȣτ. "Γαςρί τε ϗ πλευρῇ ϗ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν." ἀντὶ τȣ̃ ἡδυπαθεῖν.

Α᾽́βροι. παροξυτόν. — Ἔθνος πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ. (Σȣΐδ.)

Α᾽βροσαγής, έος, ȣ̃ς. ὁ, ἡ, τό. — Ὁ ἁβρότητι ςάζων, ὁ ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέων· τρυφηλότατος. Σȣΐδ. ἐν τῷ, Ἁβρός. "Ἁβροσαγὲς ἔχων ἀεὶ τὸ μέτωπον καὶ τȣ̀ς βοςρύχȣς, λαβὼν χρυσίον ἐκ τῶν κοινῶν συμφορῶν, ὅσον ἱκανὸν ἦν ἐμπλῆσαι ϗ τὸν ἐκ μύθȣ Μίδαν, εἰσέῤῥει πρὸς τὸν βασιλέα." ἐν δὲ τῷ, Ἀναδύμενος, ὁ αὐτ. "Μυροσαγὲς μέτωπον." ἔφη.

Α᾽́βροσος, ση, σον. — Ἰδὲ Ἄβρωσος.

Α᾽βροσύνη, ης. ἡ. — Ἡ ἁβρότης, παρὰ Ποιηταῖς· ὅθεν Ἡσύχ. ϗ Σȣΐδ. Ἁβροσύνη· φαιδρότης· τρυφή. Εὐριπ. Ὀρέςτ. "Πολλῇ δ᾽ ἁβροσύνῃ Δῆλος ὁρᾶσθαι, Τῶν Ταντάλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν."

Α᾽βροτάζω. μ. άξω. π. αχα. ȣ̓δέτ. ἀμετάβ. — Ἐν καιρῷ ἀβρότης, ἤτοι νυκτὸς, ἀποπλανῶμαι· τὴν νύκτα διαμφοδῶ, ὧδε ϗ ἐκεῖ παρατρέπομαι, καὶ ἀςοχῶ τῆς ὀρθῆς ἀμφόδȣ· ἢ ἁμαρτάνω, ἀποτυγχάνω βροτȣ̃, ἤγȣν ἀνδρὸς, ἐν ὁδῷ· ἢ ȣ̓κ ἀπαντῶ βροτῷ ἐν ὁδῷ· ἢ ϗ ἁπλῶς ἁμαρτάνω, ἀποτυγχάνω· ὃ ϗ, διαμφοδῶ. Ἰλ. Κ. "Αὖθι μένειν, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιϊν Ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ ςρατόν εἰσι κέλευθοι." ἤτοι, διαμφοδήσομεν, ἁμαρτήσομεν ἀλλήλων, ὥς φησιν Εὐςάθ. ἀλλὰ ϗ Ἡσύχ. Ἀβροτάξομεν. ἁμάρτωμεν· (ὅπερ ἡμεῖς, φησὶ, λέγομεν, ἀμφοδήσομεν.) ἀπὸ τȣ̃ ἀποτυχεῖν τὸν βροτὸν τȣ̃ βροτȣ̃ μετὰ τὴν συνάντησιν· ὁ δὲ Ἐτυμ. Ἀβροτάζειν· κυρίως ἐπὶ τῶν τοξοτῶν, τὸ βροτȣ̃ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ. λέγεται δὲ ϗ τὸ ἁπλῶς ἀποτυχεῖν· ὅτινες, διαμφοδῆσαι, φασιν· Ἀπὸ τȣ̃, ἀβρότω, τὸ ἀποτυγχάνω, παράγωγον ἀβροτάζω. Εὐςάθ. Ἰλ. Δ.

Α᾽βροταξις, εως. ἡ. — Ἡ ἐν ἀβρότῃ, εἴτουν νυκτὶ, περιπλάνησις· ἢ ἁμαρτία ϗ ἀποτυχία βροτȣ̃ ἐν ὁδῷ· ἢ ἁπλῶς διαμφόδησις, ἁμαρτία. (Ἡσύχ. καὶ Εὐςάθ.)

Α᾽βρότατος, τάτη, τατον. — Ὑπερθ. τȣ̃, Ἁβρός. ζήτ. αὐτοθ.

Α᾽βρότειον, ȣ. τό. — Ἀντὶ Ἀβρότονον· ἡμάρτηται παρὰ Θεοφρ. Ἱςορ. φυτ. βϐ. ς΄.

Α᾽βρότερος, τέρα, τερον. — Συγκρ. τȣ̃, Ἁβρός. Σȣΐδ. "Ἀλλ᾽ ἁβρότερον αὐτῶν εἶχον, καὶ Συβαριδος μεςοὶ ἦσαν."

Α᾽βροτέω, ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. — Συναπαντῶ τινι βροτῷ, ἤτοι ἀνθρώπῳ, καθ᾽ ὁδὸν· ἢ ἐν ... ἀβρότης, ἤγȣν νυκτὸς. ὅθεν Ἡσύχ. ϗ Ἐτυμ. Ἀβροτῆσαι· συναντῆσαι. — Ἁμαρτάνω, ἀποτυγχάνω. κατὰ ςέρ. τȣ̃ ᾱ. Ἰδὲ ϗ Ἀβροτάζω.

Α᾽βροτῆ. — Ἀβροτησία. (Ἡσύχ.) ... τινὲς, Ἀβροτῇ ἀμβροσίᾳ ... τὸ μὲν ἀβροτῇ διορθοῦσθαι ... ἀντὶ τȣ̃, μὴ ἀνθρωπικῇ ... ἀπὸ τȣ̃ βροτός, βροτήσιος, ὁ ... ἀβροτήσιος· ἐπὶ θῆλ. ποιητικ. ὁ ...

Α᾽βρότη, ης. ἡ. ... τοῦ, Ἄβροτος, ποιητικ. — Ἡ